

Sygn. akt II CSK 224/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku B. B.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Nadleśniczego Nadleśnictwa S.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 6 listopada 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła skarga kasacyjna wnioskodawcy B. B. od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 6 listopada 2012 r. Skarżący domagał się przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na oczywistą zasadność skargi.

W odpowiedzi na skargę uczestnik postępowania Skarb Państwa – Nadleśniczy Nadleśnictwa S. wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie o oddalenie skargi kasacyjnej, a w każdym przypadku o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowo kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia cechujący się występowaniem ze szczególnym natężeniem interesu publicznoprawnego. Sąd Najwyższy analizuje treść skargi kasacyjnej dwuetapowo. W pierwszej kolejności Sąd Najwyższy na posiedzeniu niejawnym rozważa przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w ramach tzw. „przedsądu”, badając w tym stadium jedynie istnienie przesłanek określonych ustawowo w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., a wskazanych w danej sprawie przez skarżącego w treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnieniu. Co istotne na tym etapie Sąd Najwyższy nie sięga do argumentacji prawnej zawartej w uzasadnieniu merytorycznych podstaw skargi całkowicie je pomijając. Jak wskazuje się w orzecznictwie - choć argumenty zawarte w obu elementach skargi kasacyjnej mogą być podobne, to Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, nie analizuje zaś podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2012 r., IV CSK 154/12, niepubl.). Podkreśla się przy tym, że samo przedstawienie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia nie wyczerpuje wymogu wskazania i umotywowania przyczyn mających przekonywać do przyjęcia skargi do rozpoznania. Uzasadnienie

wniosku polega na wyjaśnieniu - a więc na wykazaniu, dlaczego, w ocenie strony skarżącej, zachodzi któraś z przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Treść tego uzasadnienia nie może być jednak dowolna i należy ją oprzeć na argumentacji jurystycznej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012 r., I PK 128/11, niepubl.).

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 pkt 1- 4 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W judykaturze panuje ugruntowany pogląd, że w przypadku, gdy wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty jest na przesłance oczywistej zasadności skargi, skarżący musi wykazać za pomocą argumentacji prawnej, że uchybienie sądu odwoławczego, którego sąd ten dopuścił się przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia jest rażące i oczywiste, dotyczy przepisów niepodlegających różnej wykładni, a nadto jest widoczne już na pierwszy rzut oka dla przeciętnego prawnika, bez szczegółowego wgłębiania się w argumentację jurystyczną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008r., sygn. akt III CSK 110/08, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2010r., sygn. akt IV CSK 148/10, niepubl.).

Na tym tle argumenty powołane przez skarżącego na uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przemawiają w dostateczny sposób za przyjęciem oczywistej zasadności skargi. Część wywodów skarżącego wprost odnosi się do ustaleń faktycznych poczynionych przez sądy powszechne oraz dokonanej przez nie oceny dowodów, co w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi kasacyjnej jest niedopuszczalne z mocy art. 398³ § 3 k.p.c., bowiem Sąd Najwyższy jako sąd prawa a nie sąd faktu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 sierpnia 2012 r., II CSK 108/12, niepubl.), jest związany ustaleniami i oceną dowodów dokonaną przez sądy *meriti*.

Skarżący nie przywołał żadnej szczególnej argumentacji prawnej w tym poglądów doktryny czy orzecznictwa, przemawiających za kwalifikowanym charakterem naruszenia przepisów, jakiego zdaniem skarżącego miał się dopuścić sąd II instancji. Przytoczone w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania własne poglądy skarżącego o wadliwości zaskarżonego postanowienia są niewystarczające do przyjęcia skargi do rozpoznania.

Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu uchybień przemawiających za nieważnością postępowania.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. *a contrario* Sąd Najwyższy orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie 2 sentencji postanowienia, Sąd Najwyższy oparł o treść art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. i art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417) oraz § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 7 pkt 1 oraz § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. Nr 490) zasądzając od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowo - kasacyjnym.

aw

es